

[Undervisningsministeren.]

for butiks-, kontor- og engroshandelsfagene. Med mesterlæren som det bærende princip i lærlingeuddannelsen må der lægges afgørende vægt på at sikre en så effektiv harmonisering som muligt imellem den teoretiske, skolemæssige og den praktiske lærlingeuddannelse.

Det har været mig magtpåliggende at sikre det nye uddannelsesråd en central placering inden for de handelsmæssige uddannelser. Det er rådets opgave at følge de godkendte handelsskolelæreres virksomhed og at afgive indstilling til undervisningsministeren om udvikling af de eksisterende og etablering af nye uddannelsesretninger samt om placering og udbygning af uddannelsesinstitutioner.

Et andet forhold, jeg gerne vil fremhæve, er, at jeg i overensstemmelse med kommissionens indstilling har fundet det rigtigt ikke i for høj grad at binde uddannelserne gennem detaljerede bestemmelser i loven. Jeg har fundet det rimeligt, at det i loven fastslås, at handelsskoleundervisningen omfatter tre grunduddannelser, handelsmedhjælpereksamen, handeleksamen og højere handelseksamen, således at disse uddannelsers kontinuitet sikres. Det drejer sig jo her om indarbejdede og velagtede uddannelser, som udfylder centrale dele af uddannelsessystemet. Når dette er sagt, må det tillige tilføjes, at handels- og kontoruddannelseskommissionen for tiden overvejer en revision af de videregående uddannelser, herunder handelseksamen og højere handelseksamen. Revisioner og ajourføringer vil utvivlsomt stadig være nødvendige bl. a. også af hensyn til ændringer i det øvrige danske uddannelsessystem, og jeg har derfor ikke ment, at det ville være rimeligt at indføje mere detaljerede bestemmelser — f. eks. om adgangsbetingelser, undervisningsfagene indhold m. v. — i selve loven.

Som foran nævnt vil udviklingen i samfundet sikkert stille stadigt varierende krav til de handelsmæssige uddannelser, og disse krav bør kunne imødekommes uden ændring af handelsskoleundervisningens principielle lovgrundlag. Sammensætningen af det foreslåede uddannelsesråd skulle tilsikre, at ønskelige eller nødvendige ændringer bliver belyst alsidigt, inden ændringerne iværksættes.

Det er mit håb med dette lovforslag at skabe baggrund for et fortsat frugtbart samarbejde mellem erhvervslivet, handelsskolens pædagoger og undervisningsministeriet. Jeg har det indtryk, at de tre års arbejde i handels- og kontoruddannelseskommissionen i betydelig grad har øget den direkte kontakt mellem erhvervslivets repræsentanter og handelsskolens folk.

Der er i dag en bred forståelse for erhvervslivets behov for dygtige medarbejdere.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udførsel af fisk og fiskevarer*.

Det er uden synderlig glæde, at jeg fremsætter dette lovforslag, idet jeg principielt er tilhænger af, at erhvervet har lejlighed til at arbejde uden indgreb fra statens side.

Når et enigt erhverv imidlertid gennem fiskerikommissionen står bag et ønske om at få gennemført en lovhjemmel til at foretage de foranstaltninger, der er omhandlet i lovforslaget, har jeg under henvisning til erhvervets begrundelse imødekømt ønsket, men forventer, at der kun vil blive tale om at bringe loven i anvendelse i et ret begrænset omfang.

Situationen er jo heldigvis gunstig for fiskeeksporten, som i en række år har vist et stadig stigende eksportresultat, der i 1964 nåede op på en værdi af 725 mill. kr. Dette skyldes til en vis grad, at der i Europa har været en vis knaphed på bl. a. torsk og rødspætter, hvilket har medført, at disse for det danske fiskeri så vigtige fiskearter har haft gode afsætningsmuligheder dels ved eksport i fersk tilstand, dels ved eksport som filet. For ganske enkelte fiskearters vedkommende, især sild og ørred, har der i visse perioder været udført stigende mængder uden dog værdimæssigt at have indbragt tilsvarende større beløb. Denne eksport har medført en vis ængstelse i modtagerlandene, som naturligvis principielt ikke har noget imod at kunne købe de danske varer til billige priser, men som herved samtidig udsætter sig for kritik fra deres nationale fiskerierhvervs side. I for-

[Fiskeriministeren.]

vejen modtager en stor del af disse udenlandske fiskerierhverv i større eller mindre grad støtte fra deres regeringers side, og det politiske pres på regeringerne bliver forstærket, når man skal møde konkurrence fra udenlandske leverandører til priser, som ofte påstås at ligge under vedkommende lands produktionspriser.

Der opstår derfor i disse lande ønske om at træffe foranstaltninger, der kan hindre en sådan indførsel, eller planer om andre foranstaltninger, som vil kunne virke til betydelig gene for den danske fiskeeksport.

Fra Forbundsrepublikken Tyskland, der er Danmarks største aftagerland af fisk og fiskeriprodukter, har man modtaget indikationer om, at en fortsat markedsforstyrrende dansk eksport vil kunne bringe de kontingenter i fare, der af fællesmarkedet er tilstået Vesttyskland til inden for ret vide rammer at gennemføre en toldfri import uanset fællesmarkedets ydre toldtarif.

Der foreligger også tilfælde, hvor man fra de udenlandske myndigheders side er påbegyndt at fortolde de danske fisk og fiskevarer efter en skønnet produktionspris i stedet for at anvende den af de danske eksportører fakturerede pris som grundlag.

Endvidere må man befrygte, at aftagerlandene vil tage hjælpemidler i brug, der egentlig er importbestemmelserne uvedkommende, f. eks. ved at gennemføre en veterinærkontrol, som, uden at det klart vil kunne påvises, vil kunne gå ud over, hvad der af sundhedsmæssige hensyn er nødvendigt.

En kendsgerning er det også, at visse lande, især inden for fællesmarkedet, allerede på nuværende tidspunkt søger at gardere sig gennem fastsættelse af mindstepriser ved importen.

Jeg skal også pege på, at fællesmarkedets fiskeripolitik stadig er under overvejelse, og at man ikke kan udelukke, at man agter at anvende visse af de inden for landbruget gennemførte ordninger som mønster for en ordning inden for fiskeriet. Efter de erfaringer, man har fra fællesmarkedets landbrugsordninger, vil det kunne være af betydning, at man er i stand til at garantere fællesmarkedet, at salg af dansk fisk og fiskeriprodukter ikke vil finde sted under nærmere angivne mindstepriser, og på denne

måde kunne undgå iværksættelse af forholdsregler fra fællesmarkedets side mod den pågældende import fra Danmark.

Disse forskellige forhold er baggrunden for, at fiskerierhvervet har ønsket, at der gives mig bemyndigelse til at fastsætte mindsteprisordninger for udførslen af fisk og fiskevarer med henblik på herigennem at bevare eller forbedre den danske fiskeeksports vilkår. Der har allerede i en periode været forsøgt på frivillig basis at gennemføre sådanne prisordninger for eksporten, men desværre er forholdene inden for erhvervet således, at der sjældent kan skabes fuld enighed om sådanne foranstaltninger, og en enkelt eksportør, der ikke vil følge de foreskrevne priser, er tilstrækkelig til at få en sådan prisordning til at bryde sammen med de deraf følgende konsekvenser for eksporten som helhed.

Det formål, der således tilsigtes ved loven, er for så vidt identisk med et af de handelspolitiske formål, som loven om valutaforhold forfølger, og det kan måske derfor synes overflødig at søge en særlig lov gennemført i betragtning af, at de gældende bestemmelser om udførsel af fisk og fiskevarer i øvrigt er udfærdiget med hjemmel i valtaloven.

Udførselsbestemmelserne i valtaloven er generelt affattet og må derfor formentlig antages også at indeholde hjemmel til den af fiskerierhvervet ønskede mindsteprisordning; men allerede fordi en sådan ordning ikke vil kunne fungere uden samtidige bestemmelser om, at en eksportørs adgang til udførsel af fisk og fiskevarer i tilfælde af alvorlige overtrædelser skal kunne fratages ham — hvilken retorsion valtaloven ikke giver hjemmel til — forekommer det hensigtsmæssigt at fastlægge rammerne for hele ordningen i en særlig lov.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om indskud på etableringskonto, forslag til lov om ændringer af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. og forslag til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v.